

Marcin Charciarek

Psia Buda

Sympatyczną próbą odpowiedzi na pytanie o indywidualne wyobrażenie kształtu Domu dla Psa ma być klauzura przeprowadzona dla studentów 2 roku.

Sposób podejścia (abstrahując od sposobu rysowania) nie wyklucza żadnej z form. Dla studentów pomocnym w poszukiwaniu idealnego kształtu są rzeczy spoza świata architektury, preteksty i zapożyczenia. Dla widza wskazane jest poczucie humoru, dystans i wyrozumiałość świadomość dla intencji rysującego. Bo istnieją przecież domy tworzone w przestrzeni kształtów elementarnych – w sześcianach, kulach, piramidach. Są także domy zdekonstruowane i regionalne, domy postmodernistyczne typu „dekorowana Buda”, domy-szałasy opata Laugier’a, domy-metafory, domy-symbole, domy-eksperymenty. Pośród nich, te które wywodzą się ze świata abstrakcji i te, które przenoszą mniej lub bardziej poważne znaczenia.

Tak jak w wypadku domów tworzonych dla ludzi, przekonanie, że Psia Buda powinna być rzeczą solidną i praktyczną nie wystarcza; trzeba aby się podobała, aby łączyła jakości techniczne i funkcjonalne z estetycznymi. To żądanie, oczywiście dotyczące bezpośrednio problemu formy, tłumaczy repertuar form; dlatego tak wiele zapożyczonych i zmodyfikowanych wzorów wciąż towarzyszy sobie nawzajem albo też następuje po sobie nie zmieniając charakterystyki.

Psia buda chce należeć do świata rzeczy architektonicznych, a zabawa rysunkowa chce potwierdzić fakt, że architekturę tworzy się dla przyjemności jej oglądania, z materialnych wytworów techniki, tak aby się stały charakterystyczną realnością „dla nas”.

Marcin Charciarek

Doghouse

A drawing exercise realised for students of 2nd year is a pleasant attempt to answer a question about individual image of Doghouse's shape.

The way of approach (apart from a manner of drawing) does not except any form. Things beyond world of architecture, pretexts and loans are helpful for students in their search of ideal shape. Sense of humour, distance and indulgent consciousness of drawer's intentions are advisable characteristics of spectator. There are still houses created in space of elementary shapes - in cubes, spheres, pyramids. There are deconstructed and regional houses, postmodern-houses – in type of "decorated shed", - abbot's Laugier's shelters-houses, metaphor-houses, symbols-houses, houses in experimental shapes. Among them all, these which descend from world of abstraction and these which carry less or more serious meanings.

It results from this unequivocally, that so as in case of houses created for men, conviction that the Doghouse should be the solid and practical thing is not good enough; it should be attractive and should join technical and functional qualities with esthetical ones. This demand, obviously touching directly the problem of form, explains the repertoire of forms; why so many adopted and modified patterns still accompany each other or also follow one another not modifying their character.

Doghouse wants to be transformed to architectural thing and this exercise is to confirm the fact that architecture is created with use of material products of technique, so that it becomes "for us" characteristic reality.